

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobkyně **F. Y.**, zast. Organizací pro pomoc uprchlíkům, Praha 9, Kovářská 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2011, čj. OAM-721/VL-18-K02-2008, **t a k t o :**

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2011, čj. OAM-721/VL-18-K02-2008 se z r u š u j e a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný správní orgán vydal dne 7. 1. 2011 rozhodnutí, kterým k žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany rozhodl tak, že tuto, s odkazem na ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), žalobkyni neudělil. O napadeném rozhodnutí rozhodl krajský soud dne 7. 11. 2011 tak, že toto zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, s tím, že současně rozhodl i ve věci manžela žalobkyně a důvodem pro zrušení rozhodnutí v jeho věci byl jeho vážný zdravotní stav. Žalovaný podal kasační stížnost, o níž rozhodoval Nejvyšší správní soud v Brně dne 20. 3. 2012 pod sp. zn. 8 Azs 7/2012 a rozhodl tak, že rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, když shledal důvodnost

kasační stížnosti. Ta spočívala v tom, že žalovaným nebyl udělen azyl ani doplňková ochrana žádnému z rodinných příslušníků žalobkyně, vymezených v ust. § 13 či § 14b) zákona o azylu a podmínky pro udělení azylu či doplňkové ochrany žalobkyni z důvodu sloučení rodiny proto nebyly v době rozhodování žalovaného o žádosti žalobkyně naplněny. NSS tak uvedl, že krajský soud tímto postupem porušil princip přezkumu rozhodnutí na základě skutkových zjištění v době rozhodování před správním orgánem, tedy ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.

V novém řízení soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Soud konstatoval, shodně s dřívějším rozhodnutím, že žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 10. 10. 2008, uvedla, že je arménské národnosti, pravoslavného vyznání. Svoji žádost zdůvodnila tím, že její život s manželem v zemi původu nebyl dobrý, manžel je vážně nemocen a nebyl dostatečně léčen. Jeho problémy po rozpadu SSSR spatřovala ve skutečnosti, že je původem z Ázerbájdžánu. Pečuje o nemocného manžela, chce s ním pobývat v ČR, kde mají syna. V žalobě poukazovala žalobkyně na to, že manžel F. S. trpěl po pádu sovětského režimu v arménsko-ázerbájdžánském konfliktu diskriminací a nevraživostí ze strany Arménů pro svoje muslimské jméno a ázerbájdžánský původ ze strany matky. Manžel v r. 2005 utrpěl mrtvici, žalobkyně přestala pracovat a starala se o manžela. Diskriminaci manžela žalobkyně spatřovala v tom, že dostal výpověď z práce poté, co předtím byl degradován z vedoucí funkce na výkon dělnické práce. Následkem jeho onemocnění a výpovědi se dostali do obtížné životní situace, ztížené vypjatou společenskou atmosférou a problematickými národnostními vztahy. Žalobkyně namítala porušení ust. § 68 správního řádu, namítala též, že jako manželka diskriminovaného žalobce nese následky jeho pronásledování spolu s ním. Namítala též, že manžel je těžce nemocný, měl by mu být udělen humanitární azyl, je neschopen normálního pohybu, ujde 5 – 10 metrů a omezeně ovládá jen pólku těla. Potřebná zdravotní péče je pro něho v Arménii nedostupná, neboť systém zdravotního pojištění de facto nefunguje.

Soud jednal ve věci dne 29. 8. 2011, kde žalobkyně vypověděla o svém dřívějším zaměstnání. Zástupkyně žalovaného pak poukázala na skutečnost, že žalobkyně odvíjí důvody své žádosti od důvodů svého manžela, správní orgán však zjistil řádně skutečný stav věci v obou případech.

Ze správního spisu soud zjistil, že s žalobkyní byl proveden pohovor 12. 11. 2008, uvedla, že z Arménie s manželem odjeli v září 2008. Poté, co se vdala, žila s manželem ve městě Nor-Hačn, kde měl manžel přidělen byt, pracovala jako účetní, jejich situace ale se začala zhoršovat, zejména, když manžel přišel o práci a měl zdravotní potíže. Manželův zdravotní stav je vážný, měli i vážné existenční problémy. Ona přišla o práci, musela pečovat o manžela. Manžel se narodil v Ázerbájdžánu, s čímž nastaly později problémy. Několik měsíců nedostával výplatu, nervově se zhroutil, měl mozkovou příhodu. V podniku pracoval asi 30 roků, poté se ale manželé zadlužili a bezvýchodnou situaci řešili odchodem. S úřady žádné problémy neměli,

dcery žijí jako vdané v Rusku, syn podniká v ČR. Manžel dostával proslé léky, jeho zdravotní stav se zhoršoval, je přesvědčena, že mu nebyla věnována řádná péče, někteří lékaři byli hrubí. Proběhla 12 denní hospitalizace, ale bez efektu, vlastně manželovi pouze měřili tlak. Syn rodičům poslal pozvání, poskytl jim část peněz na letenku, zbylé peníze jim dali příbuzní.

Soud konstatoval i kopie pohovorů, které byly provedeny s manželem žalobkyně, rovněž informace o zemi původu, jejichž výčet uvádí i žalovaný na str. 3 a 6 napadeného rozhodnutí.

V novém řízení soud konstatuje, že žalobkyně v průběhu celého správního řízení neuváděla žádné skutečnosti, které by mohly vést k udělení azylu dle § 12, a to jak pod písm. a), tak pod písm. b) zákona o azylu, neboť je patrné, že nebyla v zemi původu azylově relevantně pronásledována, a to ani za uplatňování politických práv a svobod, dle přesvědčení soudu pak nelze ani uzavřít, že mohla pociťovat důvodný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávání určitých politických názorů. Na rozdíl od původního řízení soudu je však nyní k dispozici ve spisu výpis z evidence žalovaného, z něhož plyne, že manžel žalobkyně, pan S. F., nar. „x“, obdržel rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 2. 2013 azyl dle § 14 zákona o azylu, s nabytím právní moci dnem 12. 3. 2013. Dle přesvědčení soudu je tak v případě žalobkyně naplněna podmínka ust. § 13 zákona o azylu - kde je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Vzhledem k tomu, že soudu je znám z dřívějšího řízení nedobrý zdravotní stav manžela žalobkyně a tato uváděla, že potřebuje každodenně a zcela zřejmě i celodenně její stálou péči, soud je toho názoru, že tyto podmínky jsou zřejmě v případě žalobkyně naplněny a je na správním orgánu, aby v současné době nově ve věci rozhodl právě na základě uvedených skutečností shora.

Na základě popsaného důvodu proto soud i v novém řízení přistoupil ku zrušení napadeného rozhodnutí a věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení, v souladu s ust. § 78, odst. 1 a 4 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšná žalobkyně náhradu nákladů řízení nežádala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 2. dubna 2013

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně